

SMOLENICKÝ POSOL

Ročník: 1.
Číslo : 3.
Okt. 1991

CASOPIS SMOLENICKEJ FARNOSTI

MÚDROŠŤ, ROZVÁŽNOSŤ

Prvý rok v "desaťročí obnovy" má očistný charakter. Prvých 8 mesiacov v ňom bolo venovaných hlavným hriechom, ako i ich liekom - čnostiam. Táto očista je aktuálna, lebo i v našej farnosti prežívajú neduhy ako je namyslenosť, pýcha, chamtivosť, lakomstvo, závisť, škodoradosť, neprajnosť, nemravnosť, chlipnosť, oplzlé vulgarizmy, nemiernosť, opilstvo, obžerstvo, hnevy, nepriateľstvá, zvady, lenivosť, pohodlnosť, duševná malátnosť a iné. Teda práce pri obnove našich duší nielen na rok...

V posledných 4 mesiacoch v roku je obnova upriamená na 4 hlavné čnosti. My si ich rozoberáme pri svätej omši, ale aby sa v nás upevnili, podstatné myšlienky uvádzam aj tu.

Už starí gréci vybrali medzi mnohými čnosťami štyri, ktoré nazvali základnými - múdrosť (rozvážnosť), miernosť (zdržanlivosť), zmužilosť a spravodlivosť. Povšimnite si prvú.

Kto je vlastne múdry a rozvážny? Kto sa snaží o to, aby veci dobre poznal, správne hodnotil ich dôležitosť, pochopil ich zmysel a použil ich k cieľu, ku ktorému smerujú. Teda kresťan musí použiť všetky svoje schopnosti za všetkých okolností (pádov i neúspechov) k tomu, aby ho to priviedlo bližšie k Bohu a k šťastnej večnosti. Teda všetko hodnotí pod zorným uhlom večnosti a pýta sa, či mi to osoží pre večnosť? K tomu nestačuje ľudská múdrosť. Dejiny neúprosne dosvedčujú, že humanizmus jednotlivých období, ktorý si chcel vystačiť, vždy bol vyliečený zo svojej pýchy. Ako píše sv. Pavol, svetská múdrosť ktorá neuznáva Boha, stáva sa hlúposťou.

Proti múdrosti sa najviac prehršuje ten, kto hreší, lebo páchať hriech je najväčšia hlúposť. Ale tiež sa prehršujú ľudia ľahostajní, nezodpovední, zbrklí rojkovia, vychytrali svetáci, sebeckí prefikani chamtivci, farizejskí podvodníci a i.

Ako sa máme vychovávať k múdrosti?

1. Poznať dobre kresťanské povinnosti, ale aj stavovské, pracovné, vzdelávať sa a rásť vo viere.
2. Nič nerobiť v hneve, v smútku, ale veci si dobre rozmyslieť. Nenechať sa ovplyvniť predsudkami, fanatizmom, módou doby, ale zachovať vždy rozvážnu myseľ.
3. Radiť sa s inými. Pred skutkom si kladiem tieto otázky - čo chcem robiť, prečo, ako, kedy, kde, čo z toho bude, stačím na to?
4. Poučiť sa z chýb minulosti, hodnotiť, spytovať si svedomie, prípadne si viesť osobný denník.
5. Odstraňovať prekážky, hlavne hriech "smilstvo, víno a opilstvo odoberajú rozum" (OZ 4,11).
6. Učiť sa od starších ľudí, z dobrých kníh, zo života svätých, ale hlavne z Písma svätého.
7. Modliť sa za dar múdrosti (Jk 1,5) prosiť hlavne Ducha Svätého a Matku dobrej rady.

Ako hovorí nemecké príslovie - rozumný človek sa stále učí a nakoniec sa musí naučiť aj rozumne zomrieť.

(MM)

Čo budeme sláviť v liturgii?

(od septembra do novembra)

Liturgia v jeseni má pokojný charakter. Je to obdobie cezročné vo farbe zelenej, ktoré vyvrcholí slávnosťou Krista Kráľa. Advent začína 1. decembra. V tomto období je aj jeden cirkevne prikázaný sviatok - 1. november - Všetkých svätých. Toto obdobie je mariánske-septembrové púte a októbrový ruženec. November s opadnutým listím nás vedie k zamysleniu sa nad pomínutelnosťou pozemského života.

V tomto období máme nasledujúce sviatky: 21. sept. - sv. Matúša, apoštola a evanjelistu 18. okt. - sv. Lukáša evanjelistu, 28. okt. - sv. Šimona a Júdu, apoštolov, 9. nov. - výročie posviacky Lateránskej baziliky v Ríme, 30. nov. - sv. Ondreja, apoštola.

Z významnejších spomienok:

27. sept. - sv. Vincenta z Pauly, kňaza, 28. sept. - sv. Václava, mučeníka, 30. sept. - sv. Hieronyma, kňaza a učiteľa Cirkvi, 1. okt. - sv. Terézie z Lisieux, panny, 2. okt. - sv. anjelov strážcov, 4. okt. - sv. Františka Assiského, 7. okt. - Ružencov

vej Panny Márie, 15. okt. - sv. Terézie Veľkej, panny a učiteľky Cirkvi, 17. okt. - sv. Ignáca Antiochijského, biskupa a mučeníka, 2. nov. - spomienka všetkých verných zosnulých, 4. nov. - sv. Karola, biskupa, 5. nov. - sv. Imricha, 11. nov. - sv. Martina, biskupa, 21. nov. - Obetovanie Panny Márie.

Prostredníctvom hlboko prežívanej liturgie bližšie k Bohu a bližšie k správne kresťanskému životu.

(MM)

■ ČO NÁS NETEŠÍ ... ■

1. Ďalší problém, ktorý nás znepokojuje je neskorý príchod na nedelňú svätú Omšu. Podľa cirkevného prikázania má sa každý kresťan katolík zúčastniť na celej svätej omši, teda aj začiatok s úkonom kajúcnosti je súčasťou svätej omše. Kto prišiel neskoršie, mal by si chýbajúcu časť doplniť z druhej svätej omše, inak sa prehršuje a na túto skutočnosť má upozorniť pri sviatosti zmierenia. Je to aj akési podcenenie tak vznešených svätých úkonov.

Teda správna zásada je presnosť. Ako chodím presne do práce, na vlak, autobus, o to viac však na vrchol týždňa - nedeltnú bohoslužbu, obetu najsvätejšiu.

Kto neskoro chodí sám sebe škodí!

2. Ešte viac nás zarmucuje bohorúhanie urážka Boha a svätých. Je to veľmi rozšírený zlovyk, ktorý zasahuje aj deti, chlapcov, ba už aj dievčatá. Je to ťažko pochopiteľné, že veriaci Toho, ktorého má najviac milovať, Toho, ktorý mu dal dar reči, nádherný orgán jazyk, svojho Boha potupne uráža a znevažuje. Taký kresťan prezrádza, že Boha nemiluje, neváži si ho a že jeho viera je bez zásad, bez hĺbky a zodpovednosti.

Aj slušný neveriaci neuráža Boha, lebo nechce sa dotknúť presvedčenia veriaceho. Jeden neveriaci vedúci nestrpel vo svojej blízkosti hrešenie a ruhačovi povedal: Keď Boha neveríš, tak ho nespomínaj a keď ho veríš, tak si ho ucti!"

Ako liečiť tento zlovyk? Muži potrebujú občas nejaké "silné slovo." Stačí si navyknuť na nejaké jadrné znejúce a pritom nevinné zvolanie, ktoré nikoho neuráža, ale hlavne prehĺbiť lásku k Bohu, cvičiť sa, kontrolovať, mať svoju kresťanskú hrdoť.

"Božie meno to nie je prázdna šupka, slabé slovo bez zvuku, ale je to mocne znejúci symbol večnej moci, panstva, hodnosti a veľkosti!"

LIPPERT (MM)

ČLOVEK JE U Č E Ň, BOLEŠŤ JE JEHO
M A J S T R O M. A NIČ SA NENAUCÍŠ
BEZ BOLESTI.

Diogenes

PŮŤ VĎAKY DO RÍMA (Pokračovanie z minulého čísla.)

slovensky mons. Medový. Dojímavou časťou bolo podávanie znaku pokoja každému, tiež spoločné sväté prijímanie. Po svätej omši nás pozdravil miestny starosta. Takmer už pri zotmení sme si išli pozrieť more a aspoň symbolicky omočiť si nohy, čo bol pre mnohých prvý dotyk s morom. V blízkej reštaurácii podobnej ako Jahodník, lenže na ďaleko vyššej úrovni, nás čakala bohatá prestretá tabuľa s talianskymi špecialitami. Počas večere zazneli pripitky a zaspievali sme si slovenské piesne. Bola už polnoc, keď sme sa dostali do kláštora. V stredu ráno po svätej omši sme išli na stretnutie so Svätým Otcem. Keď sme prišli na Svätopeterské námestie, bolo už zaplnené pútnikmi zo všetkých končín sveta. Pomalým postupovaním sme prišli do audienčnej siene, ktorá pojme asi 16 000 ľudí. Táto bola zaplnená do posledného miesta. Mali sme miesto v prvých radoch, za čo vdčíme nášmu mons. Jozefovi MEDOVÉMU. Asi po pol hodine čakania za zvukov fanfár a mohutného potlesku sa zjavila na vyvýšenom pódiu impozantná postava Svätého Otca. Bol to veľkolepý zážitok, stretnutie so samým nástupcom Svätého Petra. Svätý Otec sa prihovril takmer ku všetkým skupinám v ich rodnom jazyku. Veľké potešenie sme mali, keď pozdravil nás Slovákov a menovite spomínal S M O L E N I C E. Pristavil sa i pri našej skupine, čo ste mohli vidieť na fotodokumentácii. Zo zjavu Svätého Otca priam šáľala dobrota, láskavosť, porozumenie. Vyzýval k modlitbe, zvlášť k ú c t e k P a n n e M á r i i, Patronke Slovenska. Vyzýval k zjednoteniu kresťanov na celom svete, lebo len zjednotením dosiahneme tak prepotrebný pokoj. Po zaspievaní "Raduj sa nebies Kráľovná, aleluja..." audiencia sa skončila. Potom sme si pozreli baziliku SANTA MARIÁ MAGGIORE, ktorá je známa po celom svete a preto nie je pútnika, ktorý by si nechal ujsť tento skvost.

Po tejto návšteve sme mali individuálne voľno do 17. hodiny. Potom sme nasadli do autobusu a nastúpili sme cestu do ÚSTAVU SV. CYRILA A METODA na svätú omšu. Vzhľadom na dopravnú zápchu sme pár minút meškali, takže dvor bo už zaplnený autobusmi z iných krajov Slovenska a svätá omša už bola začatá. Celebraval ju otec biskup Dominik HRUŠOVSKÝ spolu so slovenskými kňazmi. Po svätej omši všetci pútnici boli pozvaní do jedálne ústavu, kde bolo poskytnuté občerstvenie. Pri východe z jedálne otec biskup Dominik HRUŠOVSKÝ každému pútnikovi podal ruku a povedal pár povzbudivých slov a na pamiatku dostal každý hodnotný balíček s náboženskou tematikou. V neskorých večerných hodinách sme sa rozlúčili s ÚSTAVOM SV. CYRILA A METODA my starší navždy, čo mladší do videnia. Vo štvrtok ráno 24. apríla sme dali zbohom nášmu dočasnému domovu a nastúpili sme cestu domov. Pred úplným odchodom sme mali ešte jednu návštevu u SV. OTCA, ktorá bola vyhradená výlučne pre Slovákov, Moravákov a Čechov. pri príležitosti 1. výročia návštevy SV. OTCA v našej vlasti. SV. OTCA pozdravil metropolita slovenský Ján Sokol a metropolita pražský Ladislav Vlk. Uistili SV. OTCA o našej vernosti, oddanosti a v modlitbách budeme prosíť o silu pri plnení tak vysoko zodpovedného dušpastierskeho úradu. O 14,00 hodine sme sa pohľadom rozlúčili s Vatikánom, Rímom a smer našej cesty bol domov. Cestou domov sme mali zastávku v ASSISI, kde sme navštívili baziliku svätého FRANTIŠKA ASSISKÉHO a chrám zvaný PORCIUNKULA. Po krátkej pobožnosti a prezretí mesta, sme už naozaj nabrali kurz domov. Ako tam, tak i späť nám cesta ubiehala modlitbami, svätým ružencom, nábožnými piesňami a ani sme sa nenazdali, boli sme na colnici, čo už bol len krôčik k domovu. Doma sme ďakovnou bohoslužbou zakončili našu púť do RÍMA.

H.K.

FARNÍCI sa pýtajú ... a tu je odpoveď

1. VERIACI CHCÚ ISŤ NA PŮŤ DO LITMANOVEJ. AKO JE TO S TÝM ZJAVENÍM PANNY MÁRIE?

Gréckokatolícky biskupský úrad v Prešove, kam Litmanová patrí stanovil komisiu, ktorá overuje okolnosti údajného zjavenia. Pán biskup Hirko sa stavia k prípadu rezervovane a zatiaľ na tomto mieste nedovolil slúžiť sväté omše, teda všetko je v štádiu skúmania a vyšetrovania. Litmanovské dievčatá Katarína Česelková a Iveta Končáková sú v kontakte s vyšetrojúcou komisiou i s biskupstvom. Vec je teda otvorená a pokiaľ sa cirkevná vrchnosť k prípadu pozitívne nevyjadrí, odporúčame ísť na pútné miesta, ktoré sú cirkvou schválené.

2. ČO JE TO DUCHOVNÉ SV. PRIJÍMANIE?

Keď nie je možné pristúpiť k sv. prijímaniu (choroba, zamestnanie, nie je sv. omša) odporúča sa tzv. duchovné prijímanie. V čom spočíva? Vzbudiť si vieru, nádej, lásku, ale hlavne túžbu k Ježišovi. Napr. "Veľmi túžim po užšom spojení s tebou. Keďže ťa teraz nemôžem prijať sviatostne, prid, Pane aspoň duchovne do môjho srdca."

Odporúča sa chvíľu rozjímať o veľkej láske Pána Ježiša (učenie, kríž, sv. Oltárna). Spomeň si na posledné sv. prijímanie a zatúž, veľmi zatúž po novom prežití tých krásnych chvíľ. Spoj sa tiež so všetkými sv. omšami, ktoré sa v tú chvíľu obetujú na svete. Nakoniec si vzbudíš silné predsavzatie, ale tiež popros, aby ťa nič neodlúčilo od Kristovej lásky.

(MM)

Úmysly apoštolátu modlitby na september - november 1991

1. Všeobecný úmysel sv.Otca. 2. Misijný úmysel sv.Otca. 3. Úmysel Biskupskej konferencie Slovenska. 4. Prosba k Srdcu Ježišovmu.

K rannému obetovaniu dňa pridám: "Obetujem ti to všetko najmä na úmysly Apoštolátu modlitby, požehnané sv.Otcom a našimi biskupmi na tento mesiac."

Mesiac september:

1. Aby tí, čo sú zodpovední za svetový obchod rešpektovali práva slabých a chudobných.
2. Aby evanjelium pomáhalo vyriešiť všetky rasové, sociálne a náboženské spory.
3. Aby tí, ktorí sa vzdelávajú vo svetských vedách, nezabúdali ani na náboženské vzdelávanie.
4. Srdce Ježišovo, sprevádzaj svojim požehnaním kazateľov, spovedníkov a duchovných radcov.

Mesiac október:

1. Aby sa kňazi a laici spoločne usilovali o zveladenie Cirkvi a jej neprestajný rast vo svätosti.
2. Aby celé kresťanské spoločenstvo poskytovalo katechétoom pomoc a spoluprácu.
3. Aby sme dennou modlitbou sv.ruženca zaháňali zlobu zlého sveta.
4. Srdce Ježišovo, posilňuj misionárov a požehňavaj ich apoštolát.

Mesiac november:

1. Aby si všetci vzali k srdcu úctu k prírode a jej ochranu.
2. Aby kresťania žijúci v krajinách postihnutých vojnou boli tvorcami pokoja.
3. Aby Pán čím skôr vyslobodil duše v očistci z ich utrpenia.
4. Srdce Ježišovo, odporúčame ti kňazov, chudobných, starých, chorých a odkazaných na pomoc iných.

(MM)

40 rokov kostolného spevokolu v Smoleniciach

V roku 1951 bol založený kostolný spevokol za účelom krášliť a na slušnú úroveň povzniesť všetky s náboženským životom spojené diania v Smoleniciach.

Bolo to účinkovanie pri slávnostných svätých omšiach na všetky sviatky a nedele, tiež pri iných príležitostiach, ako prvé sväté prijímanie, birmovky, oslavy rôznych jubileí, procesie, sobáše, pohreby a iné.

Pre spestrenie svojej činnosti usporiadal zájazdy na mnohé pútnické a inak významné miesta v našej vlasti. Boli to: Mariánka, Bratislava, Šaštín, Valtice, Lednice, Radošovce, Strážnica, Vranov, Býtov, Smrdáky, Velehrad, Luhačovice, Olomoc, Kopeček, Svätý Hostýn, Kroměříž, Skalica, Trenčín, Čadca, Banská Bystrica, Staré Hory, Banská Štiavnica, Antol a Hronský Beňadik.

Pre ochranu zdravia našich občanov sa členky kostolného spevokolu zaradili do miestnej skupiny červeného kríža a pre ochranu majetku do požiarneho zboru. V týchto organizáciách popri darcovstve krvi sa zúčastnili mnohých cvičení a súťaží, kde získali veľa medailí a čestných uznání. Pre zveladenie kultúrneho života v Smoleniciach pod patronátom PO hrávali i divadlá. Boli to: Statočný Valach, Kúpte si pravdu, Verona, Svedomie, Ženský zákon, Maryša, Podpalačova dcéra, Nepokojný hody sv. Kataríny, Hľadá sa ženích, Na chvoste, Škriatok a Úklady a láska.

Za 40 rokov trvania spevokolu v ňom účinkovalo 100 žien a 34 mužov. Z tohto krátkeho prehľadu vidíme, že kostolný spevokol popri svojej hlavnej činnosti na väčšiu česť a slávu Božiu pracoval pre ochranu zdravia a majetku spoluobčanov a veľkou mierou sa podieľal na kultúrnom živote obce. Patrí im za to uznanie.

M. I.

AKO SME TO VIDELI

Je všeobecne známe, že Čenstochová je jedným z najnavštevovanejších pútnických miest v strednej a východnej Európe, čo bolo tohto roku umocnené ešte i tamojším stretnutím kresťanskej mládeže Európy so Svätým Otcom Jánom Pavlom II.

My, pútnici zo smolenickej farnosti sme prišli (po našej mládeži) s túžbou vidieť Čenstochovskú Pannu, kláštor Jasná Hora a vôbec nažívanie našich severných bratov. Videli sme veľa kontrastov. Videli sme desaťtisíce pútnikov pešo putujúcich i niekoľko dní. Videli sme diamantami posiaty obraz Matky Božej, ale len na okamžik, keď zástupy pútnikov neopúšťali kaplnku ani v noci, takže za svojich doma sme mohli prosby vznášať "len" v hlavnej lodi chrámu. Videli sme unikátnu krížovú cestu a všade sme sa stretávali s pokorou, láskou a nadšením.

Čím viac sme sa však vzdälovali od jasnej Hory, tým viac sme sa stretávali s hrabivosťou a úžerníctvom ľudí, ktorí boli ďaleko od kresťanskej statočnosti. Ale po vzore dávnych pútnikov, prijali sme za obeť aj tieto znepríjemňujúce fakty života v Poľsku, ktoré nás počas pobytu v Čenstochovej, Krakove a Veličke stretli. Po čase ostane len milá spomienka na Jasnohorsú Pannu.

Štefan Rábara

■ ■ ■

Pravé šťastie je vždy v našich rukách. Nasleduje za dobrým životom ako tieň za predmetom.

TOLSTOJ

■ ■ ■

Sväté omše v neštiských vinohradoch

Po dlhšom čase boli znovu sv. omše v kaplnke Karmelskej Panny Márie v deň spomienky 16. júla a taktiež i v nasledujúcu nedeľu. O populárnosti tejto starobylej kaplnky zo 17. storočia svedčí pekná účasť pútnikov a hoci deň spomienky bol všedný deň, k sv. prijímaniu tam pod vinohradmi pristúpilo 106 prítomných.

V nedeľu pri slávnostnej bohoslužbe sa prihovril pútnikom rodák, otec Stanislav Sloboda, kde zdôvodnil význam a dôležitosť mariánskej úcty.

(MM)

SLÁVNOSŤ V RŔCHOVEJ KAPLNKE

Baroková kaplnka bola postavená v roku 1715 na pamiatku skončenia moru. Okolo kaplnky sa nachádza morový cintorín. Sú to dva veľké hromadné hroby, do ktorých pochovávali obeť moru, ktorý zasiahol Smolenice v roku 1713 - 1715.

Už druhýkrát po získaní náboženskej slobody sme sa 16. augusta stretli v tejto obnovej kaplnke, kde sme prosili Boha, aby na príhovor sv. Rôcha nás chránil od zhubných chorôb, ale aj od moru nemravnosti, ktorý tak zhubne rozkladá ľudskú osobnosť a zohyzďuje duše toľkých ľudí.

(MM)

ČO NOVÉHO V LOŠONCI ?

tak dlhej dobe slúžila svätá omša, ktorej sa zúčastnilo aj veľa veriacich z Nešticha a zo Smoleníc. Mládež zo Smoleníc svojim spevom za sprevádzania gitary spestrila túto milú slávnosť.

Začiatkom mesiaca júla presnejšie 6. júla sa 47 našich veriacich zúčastnilo na púti v Mariánke. Po svätej omši sme mali križovú cestu a oboznámili sme sa s históriou tohoto pútnického miesta. Okrem Mariánky sme navštívili hrad Devín, kde v tom čase prebiehali oslavy našich vierozvestcov sv. CYRILA a METODA. V tomto období sme mali v Lošonci výročie posviacky chrámu - hody, nakoľko 26. júla je sv. ANNY, patrónky nášho chrámu. Slávnostnej koncelebrovanej svätej omše sa zúčastnili a vzdali hold našej patrónke nielen veriaci z našej obce, ale i z blízkeho okolia a naši milí rodáci.

V pútnickom tempe sme pokračovali i v mesiaci auguste, keď v dňoch 23. - 25. 8. sa 18 našich veriacich zúčastnilo na púti v Czenstochovej v Poľsku. Nezabudnuteľným zážitkom pre všetkých našich pútnikov zostane veľká viera našich poľských susedov. V sobotu po celý deň so spevom prúdili nesčíselné množstvá spolu so svojimi duchovnými a rehoľnými sestričkami po dlhej a namáhavej púti do kaplnky pred tvár CZENSTOCHOWSKEJ PANNY MÁRIE. V týchto "veľkých potokoch" ľudí ako sme to my nazvali, sme videli od malých detí, ktoré niesli rodičia na rukách, všetky vekové kategórie. Bolo to pre nás veľké povzbudenie a vďaka za tento zážitok PANNE MÁRII CZENSTOCHOWSKEJ, ktorá je tak veľmi uctievaná. Cestou domov sme sa zastavili v KRAKOWE a v solných baniach WIELICZKA.

Aby sme aj my dokázali úctu našej PATRÓNKE SLOVENSKA - SEDEMOLESTNEJ PANNE MÁRII, zúčastnili sme sa 15. septembra na púti v Šaštíne.

(VL)

VIERA, NÁDEJ, LÁSKA - ZVÍTĀZILA

Boli to Neštiské hody - 17. a 18. augusta t.r., na ktoré budú spomínať deti, mládež, stredná a staršia generácia. Hody aké bývali, sviatok obce, farnosti, výročie posviacky kostola, sviatok pohody a lásky. Také hody si i naďalej chceme zachovať.

Sobota bola určená deťom a mládeži, ale sviatočnú náladu si nenechali ujsť ani starší. V nedeľu mládež pripravila pekný mariánsky program na oslavu Patrónky nášho kostola. Po veľmi peknom programe pokračovala voľná zábava. Bola to zábava jednej veľkej rodiny. Presvedčili sme sa, že sa dá zabaviť slušne, bez nervozity spoločne deti, mládež, stredná i staršia generácia. Panovala tu spokojnosť, veselosť a láska.

Najväčšiu radosť sme mali z našej mládeže. Presvedčili nás a ukázali aj ostatným, že sa vedía slušne zabaviť bez alkoholu, hrešenia, oplzlostí a hrubostí. Prajeme im vytrvalosť a sľubujeme, ak pôjdu touto cestou, vždy sme ochotní im pomáhať.

A na záver iba málinko. Viera, nádej, láska zvíťazila. Za štyri dni po odchode murárov, láska dokázala, čo bolo nemožné. Preto chceme všetkým deťom, mládeži, starším, ba aj dôchodcom, ktorí nám veľmi pomohli, povedať úprimné "Pán Boh zaplat!" a našu Matku prosíme, aby sa odvdáčila všetkým zdravím, spokojnosťou a veľkou láskou.

M. S.

ZRENIE

Ako kvieťa v rannej rose
budí túžbu, žitia hlas,
tak človek, sťa dieťa bosé
ponára zrak v neba jas.

Dvíha hore obe ruky,
nehladiac na križe, muky,
bo strasť, údel tohto sveta
pravá láska neodmieta.

Cez bolesť sa človek rodí,
v Božích plánoch skrytý je.
Svoj križ predsa nepohodí,
práve ním ho Boh miluje.

Utrpením človek zreje,
nadobúda rozmer nový,
napráva tak, to čo nie je,
svoj vzťah človek k človekovi.

MATHEUS

Z PÚTE NA SVATÚ HORU

Nad starým banickým mestom Příbram sa vypína najnavštevovanejšie miesto v Čechách - Svatá Hora s bazilikou zasvätenej Panne Márii. Po dlhoročnej prestávke sme v našej farnosti obnovili púť k svatohorskej Panenke, tentokrát formou púte spojenej s náučným výletom pre rodiny s deťmi.

Po dlhej ceste nás navečer pred kláštorom privítal miestny správca a s veľkou ohotou nás oboznámil s históriou a zázračnými uzdraveniami, ktoré sa na tomto posvätnom mieste udiali. Po krátkej prehliadke freskami vyzdobených ambitov baziliky, sme slávilí svätú omšu za plnej našej asistencie, ešte aj so slovenskými piesňami (na varhanoch nás sprevádzala sestra našej smolenickej sestričky Eustelly, ktorá v kláštore pôsobí už mnoho rokov).

Rannou svätou omšou sme sa so Svatou Horou rozlúčili a v záujme širšieho poznania a rozhľadu detí sme si urobili výlet do zámku Konopište, bývalého panstva v Sarajeve zastreleného Františka Ferdinanda Habsburského. Veľa pamiatok sme stihli aj v Prahe, predovšetkým Hradčany so Svatovítským chrámom a Zlatou uličkou, Malú Stranu a Karlov most, Staromestské námestie s Týnskym chrámom. Deťom sa však najviac páčila jazda metrom na letisko, teda atrakcie dovtedy videné len v televízii.

Po ceste domov sme si spoločne zaspievali a s modlitbou a nádejou "o rok zase po Slovensku", tešíme sa na Staré Hory.

Štefan Rábara

PŮT DO MARIAZELLU

■ K VEĽKEJ MATKE RAKÚSKA ■

Dňa 13. júla 1991 sme navštívili rakúske pútnické miesto Mariazell. Nakoľko to bola púť jednodenná, hlavným našim cieľom okrem hodinovej zastávky bol Mariazell. Takmer každý z pútnikov po príchode zamieril do mariazellskej baziliky, čím sa naplnila naša túžba stretnúť sa mariazellskou Máriou. Každý si individuálne pozrel tento chrám. O dvanástej hodine bola svätá omša pre pútnikov zo Slovenska. Slúžil ju kňaz, rodák z Radošoviec Ivan Konečný. Vo svojej kázni nás oboznámil s históriou Mariazelli. Ďalej nám prízvukoval, že je síce krásne, že vyhľadávame pútnické miesta, kde prosíme Matku Božiu o pomoc, no predsa musíme každý začať u seba s duchovnou obrodou, pretože v opačnom prípade by tie púte boli len prázdne vyhľadávanie senzácie. Aby sme nezabúdali, že Matka Božia nám vyprosuje pomoc u svojho syna, ktorý nám každému jednému ochotne pomáha niesť náš kríž, nech je akokoľvek ťažký, hoci máme často pocit, že o nás nestojí. Po svätej omši sme v menšej skupinke v blízkosti baziliky navštívili kaplnku sv. Studne. Posilnení vodou z prameňa uberali sme sa hore Kalváriou. Mierne stúpajúci chodník nás viedol po krížovej ceste. A naposledy sme ešte zašli do baziliky a vo vrúcnej modlitbe sme sa zverili do ochrany Panny Márie, Matky Božej i našej, ktorá nikdy neodoprie pomoc nikomu, kto sa k nej utieka, kto ju má rád a verí, že sa za nás ustavične prihovára u Pána Ježiša.

A. G.

NOVÉ KATECHÉTKY

Naše sestry Eleonóra Čurajová a Anna Gombárová úspešne absolvovali katechetický kurz, ktorý sa konal v školskom roku 1990/91 v Trnave, takže sú spôsobilé vyučovať náboženstvo.

Prajeme im veľa trpezlivosti a lásky k deťom, ale hlavne výdatnú pomoc Ducha Svätého v ich krásnej službe.

POZDRAV OTCA STANISLAVA

Som veľmi rád, že môžem pozdraviť Váš časopis "SMOLENICKÝ POSOL". Ešte stále sa cítim byť farníkom Smoleníc. Váš časopis čítam so záujmom. Je to kus môjho domova. Človek sa vždy rád vracia do rodného kraja, farnosti. Pripomína mi to veci a ľudí, s ktorými som prežil a stále prežívam kus domova. Páči sa mi aj Vaša úprava, novosti a štýl.

NIEKOĽKO OTÁZOK PRE OTCA STANISLAVA

1. Otec Stanislav, vieme z učenia sv. Cirkvi, že Pán Boh v každom čase a za zvláštnych okolností požíva do svojej služby. Ale tiež od veriacich chce, aby mu otvorili svoje srdce a počúvali jeho volanie. Kedy ste Vy počuli toto volanie a otvorili svoje srdce?

Pán Boh používa rôzne príležitosti, aby vplýval a povolával si chlapcov a dievčatá do svojej služby.

Rehoľné a kňazské povolanie je dar. Nikto si ho nezaslúžil, ani ja. Smolenice boli a ešte aj teraz sú poväčšine katolícka farnosť. Moji rodičia i súrodenci boli katolíci. Tým nechcem tvrdiť, že náboženstvo a povolanie je niečo dedičné. Zasiate zrno lepšie vyklíči v úrodnej pôde. Presný čas zasiatia tohoto zrna, počutie tohoto hlasu neviem presne určiť. Výslovne som o tom nerozmýšľal, kedy som mu otvoril svoje srdce. Veľmi rád som chodil miništrovať. Miništroval som v Smolenickej Novej Vsi i v Smoleniciach. Do Lošonca som chodil menej, len na hody a väčšie sviatky. V Smoleniciach pravidelne miništrovali len väčší chlapci. Ja som bol vtedy ešte malý, preto som nemal túto možnosť. Až neskoršie, keď som chodil do meštianky, vtedy sa nám ušlo miništrovať na prvé piatky v mesiaci. Bol som tomu rád. Miništrantské rúcha boli pre nás veľké - boli farebné - podľa farby ornátu. "KAMŽE" tak sa volali miništrantské rúcha - sme si museli povyhrňať. Šaty nám padali, často sme sa podkýňali. Bolo to komické. Chlapci sa nám smiali. Raz sa mi stalo v Neštichu pri prenášaní misálu z jednej strany na druhú zaujímavá a pre mňa bolestná vec. Oltár bol pre nás vysoký. Misál bol na pulte - podstavci. Pre nás bol veľmi ťažký. Pult - podstavec sa nadstavoval odzadu. Pri prenášaní som sa chytil spomínaných nadstavcov. Tie sa vyšmykli a podstavec sa zatvoril. Mne tam zostali prsty. Nemohol som sa pohnúť. Pán farár potreboval misál. Zbadal, že sa k nemu nedostane, kým mi neuvoľní prsty. Ja som stál na prstoch nôh, celý červený a v očiach slzy. Plakať a kričať som sa bál. Bola to trápna situácia. Ešte dnes si na ňu živo pamätám.

2. Z Vášho rozprávania viem, že ste vstúpili najprv do saleziánskej rodiny sv. Don Bosca v Šaštíne. Mohli by ste nám priblížiť tieto roky a tiež aj päťdesiate roky, keď boli rehole na Slovensku násilne rozpustené?

V roku 1934 som sa hlásil do gymnázia v Trnave. Záujemcov bolo vtedy veľmi veľa. Skúšku som urobil dobre, ale ma neprijali pre nedostatok miesta. Odporúčali mi katolícke gymnázium v Malackách a v Bratislave. To sa rodičom zdalo ďaleko i draho. V Šaštíne bolo nižšie gymnázium - do piatej triedy s právom verejnosti. Volalo sa "Výchovný ústav Saleziánov". Do Šaštína sme chodili na púť. Veselý život chlapcov sa mi už vtedy páčil, najmä keď mi to odporúčal bývalý smolenický pán kaplán dr. Ladislav Janda. Na Šaštín mám veľmi dobré spomienky. Škola, hry, hudba, divadlo, šport, veselost... Po troch rokoch nás preložili do Trnavy - do 4. a 5. triedy. Potom prišiel noviciát vo Svätom Beňadiku: študentát, pedagogická asistencia, teológia až po 14. apríl 1950. Vtedy boli

de facto zrušené v celej ČSR všetky mníšske rehole. O tom sa mnoho napísalo a ešte mnoho napíše. Mňa zobrali zo Svätého Kríža. (Hronský Sv. Kríž). Táto akcia bola plánovaná v celej republike. Práve vtedy som mal stráž. O tom by sa dala napísať kniha. Mladých klérikov - bohoslovcov v desiatkach autobusov odviezli najprv do Šaštína a potom do Podolinca. To urobili so všetkými mužskými rehoľami. To sú len suché dáta. Keby ma boli prijali do gymnázia v Trnave, možno by som sa bol stal inžinierom, profesorom, lekárom... Takto som sa stal v r. 1950 "Čiernym barónom" PTP, oceliarom v SONP Kladno, potom Praha, Svätá Dobrotivá, Horovice atď. Za tri roky a štyri mesiace sa toho dá dosť precestovať. Teraz po 41 rokoch otvárajú Saleziáni v Šaštíne gymnázium sv. Jána Bosca.

(Pokračovanie v budúcom čísle.)

Ján Lančarič

Z NAŠEJ STAVBY

Počas letných mesiacov práce na výstavbe farského strediska úspešne napredovali. Po prikrytí prízemí a boli rozostavané nosné múry podkrovia a tieto aj prikryté stropnými panelmi. Teraz je rozbehnutá práca s krovom, takže dúfame, že cieľ dostať stavbu pod strechu v tomto roku sa nám podarí splniť. Je iste správne podotknúť, kto sa o to najviac zaslúžil. Výstavbu vedú Ing. Peter Holásek a Ing. Róbert Gombár. Zásobujú Pavol Herceg a Jozef Hostín. V tomto roku do 31. augusta najviac hodín odpracovali Jozef Zelenský, Tibor Sloboda, Cyril Gašparík, Jozef Vávro, Ľudovít Vávro, Ján Fančovič, Ján Špačinský, Ladislav Sloboda, Ľubomír Adamec, Štefan Benovič, Ing. Lombardini z chaty u kostola, Ing. Janurík, Milan Brázdovič atd.

Z okruhu kostola SNV najviac hodín odpracovali Ambróz Olšovský, Michal Rábara, Viliam Machala, Ján Petranský, Viliam Sedláček,, Vojtech Soos, Šebastian Greguš, Ján Sloboda, Ján Kolarovič, Dr. Ján Štibraný atd.

Z Lošonca najviac hodín odpracovali: František Mišo, František Vanek, Štefan Solár, Štefan Štibraný, Ignác Hornák, Jozef Bednár, Imrich Vanek, Štefan Horváth, Ján Hirner, Ján Solár atd.

Z chlapcov podľa odpracovaných hodín je toto poradie: Tibor Repa, Róbert Lašák, Andrej Lančarič, Pavol Vajsábel, Eduard Boháček, Tibor Augustín, Peter Morávek, Roman Žažo, Branislav Brázdovič atd.

Do prác sa nám zapojilo už vyše 150 brigádnikov a veríme, že ďalší sa pripoja.

Tiež veľká vďaka patrí všetkým, čo finančne prispievajú na výstavbu, tiež kuchárkam a všetkým Bohu známym dobrodincom.

Pán Boh zaplať! Vďaka!

(MM)

Náš organ neosirie

Od septembra t. r. nastúpil do vznešenej služby nášho farského kostola a spoločenstva nový organista, náš rodák pán Pavol Novák. Veríme, že bude dobrým nástupcom a výborným pokračovateľom nášho doterajšieho dlhoročného pána organistu. Vyprosujeme mu u Pána Boha na jeho novej ceste veľa umeleckých a duchovných kvalít.

J. A.

Svätojánska púť

Je známe, že sv. Ján Krstiteľ žil v prírode. Tento atlét ducha sa tam pripravoval na svoje veľké poslanie, tam si vybrusoval svoj charakter a tam aj účinkoval. I naši farníci si to pripomenuli, keď v nedeľu 23. júna za krásneho letného počasia v podvečer slávnosti Narodenia sv. Jána vyšli do hôr na najvyšší vrch.

Tam v objatí hôr sa modlili a rozjímali o tejto krásnej osobnosti - o jeho veľkej pokore, prísnom asketickom živote, ale tiež aj o jeho hrdinskej mučeníckej smrti. Potom si zapálili tradičný svätojánsky oheň, kde vo veselej pohode strávili pekné chvíle priateľstva.

Dúfame, že tieto svätojánske púte do prírody na prahu leta nájdú v ďalších rokoch pevnú pôdu a nových stúpcov.

(MM)

A PRÁZDNINY SA ZAČALI ...

omši. A prázdniny sa začali ...

Slnko nás v tomto roku svojimi dotieravými lúčmi priam vyhánalo niekde sa ponoriť do príjemne studenej vodv. Najprv sme skúsili štastie na kúpalisku v Horných Orešanoch. Deťom nerobilo problémy hneď po príchode šikovne naskákať do ľadovej vody. Zato nám starším sa ťažko liezlo do studenej vody. Oj, ale keď deti nám vďačne pomohli dostať sa do bazenu. Popoludní zdravo unavení a šťastní sme sa vracali domov. Keďže voda bola príliš ľadová, dohodli sme sa, že nabudúce pôjdeme na Bukovú. Kúpanie sme zároveň spojili s turistikou, pretože na Bukovú sme dorazili pešo. Deň sme príjemne strávili plávaním, šantením vo vode, dobrodružnou cestou na vodnom bicykli, či hraním volejbalu.

Niekedy večer po svätej omši sme sa zatúlali do Hlboče - nášho milého zatišia, do ktorého sa tak často vraciame - kde sme modlitbou, rozjímaním a spevom pozdravili našu nebeskú Matičku.

My starší sme sa v jeden teplý letný podvečer vybrali do Trnavy na vystúpenie amerického kresťanského zboru z New Orleansu. Koncert sa konal v kostole sv. Mikuláša. Ich repertoár bol naozaj bohatý a úspešný, no vyvrcholením celého vystúpenia boli černošské spirituály, za ktoré zožali obrovský úspech. Správne naladení sme večer dorazili do neštiskej starej školy, kde sme pri ohni strávili pekný večer spolu našimi kamarátmi z detského domova. Miesto nášho opekania sme neskôr zamenili za romantické miestečko na Molpíri v blízkosti hradiska. Voľný čas sme si krátili opekaním, jedením svojich zásob, či spevom a neskôr nás svojou prítomnosťou poctil aj náš dôstojný pán, ktorý nás pobavil svojimi zážitkami z mladosti. Príjemný večer sme zakončili modlitbou svätého ruženca.

18. augusta sme v Neštichu slávilí výročie posvätenia tunajšieho kostolíka zasväteného Nanebovzatiu Panny Márie. Svätočná nálada sa dostavila už v sobotu, kedy si na svoje prišli hlavne deti a mládež, pre ktorých bola usporiadaná zábava. Veselá nálada nám vydržala až do nedele. V nedeľu sme sa zúčastnili na slávnostnej svätej omši. Popoludní sme sa zase zišli

v starej škole, kde sa o 16,00 hodine začala voľná zábava spojená s programom, do ktorého prispeli hlavne deti svojimi básničkami a my mladí krátkym pásmom o Márii. Program sme zakončili mariánskymi piesňami. Po programe nasledovali rôzne spoločné hry a tanec.

Prázdniny preleteli ako voda. Veselo sme sa s nimi rozlúčili v posledný prázdninový deň už tradične v neštiskej škole spoločnou zábavou. Naša vďaka za ne patrí nášmu nebeskému Otcovi, lebo boli plné jeho nekonečnej lásky, pokoja, spokojnosti, radosti, priateľstva. A preto posilnení Duchom Svätým znovu začíname.

Jana Gašparovičová

■ Zlodej vyhladáva tmú, pravda svetlo. ■

Euripides

Jeden prázdninový týždeň trochu inak

ako sme ju všetci hneď od začiatku volali, i tá Mery, ktorá nám vynikajúco varila. Naša chata stála na samom okraji lesa. Hoci nás bolo 51, hravo sme sa tam vmestili. Rozdelili nás podľa veku do 4 skupín. Každá skupina mala svojho staršieho vedúceho aj svoj názov. Nás volali Cibikovci. Vždy večer sme spoločne tvorili program na nasledujúci deň. Program bol rozmanitý a tvorili ho rôzne kvízy, súťaže so sladkými odmenami a výlety do blízkeho lesa. Kvízy boli zamerané na zopakovanie Svätého písma a dejín. Športové hry plné dôvtipu tvorili náplň každého odpolednia. Tam sme si preverovali svoju šikovnosť a orientáciu v prírode. Nechýbal ani večerný táborák, pri ktorom sme spievali v sprievode gitary a naši starší kamaráti nám rozprávali rôzne veselé príhody. Každý deň sme začínali modlitbou. Končili sme ho spytovaním svedomia, zhodnotením dňa a modlitbou. Naši starší kamaráti, budúci lekári, inžinieri a kňazi nás učili prostredníctvom prírody vnímať prítomnosť Božiu. Žili sme tam ako jedna veľká rodina, v ktorej vládla láska, porozumenie a tolerancia. Do kostola, vzdialeného asi 2 km, sme chodili na svätú omšu a k stolu Pánovmu všetci spoločne. Ten týždeň plný zážitkov prešiel tak rýchlo a ani sme sa nenazdali, opäť sme sedeli v autobuse, ktorý nás viezol domov. Nadviazali sme nové priateľstvá a naučili sme sa poznávať prítomnosť Boha všade okolo nás. Takýto prázdninový týždeň by som dopriala každému zo smolenických detí.

Katarína Hustáková

PRIJALI STE DUCHA BOŽÍCH DIETOK

sme spôsob ako sa modliť kráčajúc. Kráčali sme spolu. To nie je to isté ako keď kráčame sami. Niekedy treba počkať iných, niekedy je vpredu zápcha. Zanechať ustálené zvyky a nadobudnuté správanie... Nebolo to všetko ľahké! Unavení, nevyspatí, stále rovnaká strava, bolenie hlavy, otlaky... To všetko bol prostriedok na dosiahnutie cieľa. Aký krásny bol potom príchod do Čenstochovej, na Jasnú Horu! Zabudli sme na kilometre, ktoré sme prešli, na únavu, na všetky bolesti a na neprijemnosti. Keď sme tancovali a spievali, nevedilo nám, že po pravej strane je Francúz, po ľavej Talian, vpredu Ruš, vzadu Poliak. Hovorili sme všetci rovnakou rečou, tou bola bratská láska. Všetci sme mali spoločného Otca a spoločne sme mohli volať: "Abba, Otče!" A to bolo ústrednou myšlienkou stretnutia mladých v Čenstochovej. Neprijali ste ducha otroctva, aby ste sa znovu museli báť, ale prijali ste Ducha synovstva, v ktorom voláme: "Abba, Otče!" A ten istý Duch dosvedčuje spolu s našim duchom, že sme dieťkami Božími. Ak sme však dieťkami, sme aj dedičmi, a to dedičmi Božími a spoludedičmi Kristovými. Ak s ním trpíme, s ním budeme aj oslávení." (Rim 8, 15-17). V tomto duchu sa nieslo celé stretnutie so Svätým Otcom.

Deň pred príchodom Svätého Otca sme sa na Jasnej Hore stretli so slovanskou mládežou z celej Európy. Slávnostnú svätú omšu slúžil moskovský arcibiskup Kondrusziewicz a koncebrovali slovenskí biskupi a poľskí misionári v Sovietskom zväze. O tom, ako hovoril i moskovský arcibiskup, že Cirkev na Východe bola pribitá na kríž a že prežíva zmŕtvychvstanie, sme sa presvedčili aj z osobných svedectiev mladých kresťanov z Ruska, z ktorých niektorí boli pokrstení len pred jedným-dvoma týždňami.

V prvý deň stretnutia so Svätým Otcom sme po tom, čo Svätý Otec pozdravil účastníkov z 80 krajín sveta v 18 jazykoch, rozjímali o slovách, ktoré sú typické pre túto svätyniu a tvoria tzv. jasnohorskú výzvu: "Som s tebou, pamätám, bdiem."

Som, pretože som bol stvorený na obraz Boží. Som, lebo milujem. Som, lebo Duch Svätý žije a pracuje vo mne. Som, vďaka Kristovi, svojmu Vykupiteľovi.

Pamätám na 10 Božích prikázani. Pamätám, že v Duchu Svätom som dieťaťom Božím. Pamätám na sväté slová z Biblie.

Bdiem s Máriou. Bdiem ako Mária s apoštolmi, zoskupenými vo večeradle pri zrode sv. Cirkvi. Bdiem dnes s Máriou, aby som budoval Cirkev 3. tisícročia. Bdiem, aby v mojej duši bol vždy prítok pre Ducha Svätého.

Myslím, že napriek organizačnému chaosu v slov. skupinách a hoci si niektoré myšlienky uvedomujeme až po dvoch-troch týždňoch, každý z nás si odniesol hlboký zážitok a to, že mládež, ktorá verí v Krista nie je "zabudnutá", spiatocníčka, ale že práve len mládež vychovávaná v Kristovej láske môže budovať lepšiu budúcnosť. A že nielen pre nás, ale aj pre ostatných veriacich v našej farnosti platí výzva Svätého Otca: "Ak voláme k Bohu Otcovi, potom ho musíme uznávať i v bližnom, každý človek je brat, ktorý má právo na našu lásku. Taká je veľká a závažná úloha Božích detí: pracovať pre bratské spolužitie medzi všetkými kresťanmi. (Posolstvo Jána Pavla II. k Svetovému dňu mládeže 1991).

(JV)

VESELÉ PRÍHODY VO FARNOSTI

Katechéta sa pýta žiakov: "Aký je sviatok na štyridsiaty deň po Vianociach?" Jedni mienili, že Nanebovstúpenia Pána, iní Nanebovzatie Panny Márie. Napokon jeden z lepších žiakov povedal: "Predsa fašiangy!"

V nedeľu na obed sa pýta dedko vnuka Paľka: "Prosím ťa, povedz mi, čo to pán farár hovoril na kázni?" Paľko: "O slobodných murároch!" "Tak, tak, synku," hovorí dedko, "tí by sa teraz zišli pánu farárovi ako pomoc na stavbu!"

Dôstojný pán bol v kostole modliť sa breviár, ktorý mal v púzdre. Išiel okolo detí z materskej školy, ktoré sa hrali pod lipami. Tu jedne dievčatko hovorí priateľke: "Íha, ten má, ale veľkú peňaženku..."

Koľko je nás v smolenickej farnosti ?

Podľa sčítania ľudu v našej farnosti žije 3 608 občanov. Z toho v Smoleniciach 3 099 a v Lošonci 509.

K rím. kat. náboženstvu sa hlási 2 865 veriacich (2 382 + 483), grékokatolíkov je 6, evanjelikov je 18, ostatných veriacich 4. Bez vyznania je 166, v Lošonci nikto.

Kolonku nevyplnilo 549 občanov (523 + 26).

(MM)

DAL BOHU I NÁM KYTICU

● 40 ZLATÝH KLASOV ●

Milí naši veriaci! Trochu rozmýšľajte! Kto je ten štedrý darca? Áno, áno ... predsa náš organista pán Michal Indrichovič. 40 rokov nás viedol svojím organovým doprovodom i spevom k Bohu. Zväš, keď spieval spevokol našich starších spevákov, cítili sme sa ako - v predsieni neba. On i jeho spevokol spievali nielen ústami, ale aj srdcom. Pravda, rokmi odlietalo aj Vaše zdravie, ved' 40 rokov je dlhá doba. Naozaj, každý rok je ako zlatý klas a my Vám zaň úprimne ďakujeme. Boh Vám buď odmenou. S láskou spomíname i na Vašu milú manželku, ktorá Vám bola oporou, za čo nech ju Boh štedro odmení.

Ďakovanie za obetavú službu chrámu a farnosti bolo pri svätej omši 1. septembra 1991.

Sestra Eustela

● MÁME BOHOSLOVCA ●

Po dlhom čase aj naša farnosť má bohoslovca kandidáta kňazstva. Je ním TIBOR S L O B O - DA, ktorý nastupuje v septembri na šesťročné štúdium na Cyrilo-Methodskú bohosloveckú fakultu a do kňazského seminára v Bratislave.

Cesta k oltáru je nesmierne namáhavá a ťažká, preto sprevádzajme nášho brata pri jeho krásnom rozhodnutí svojimi modlitbami a obetami. (MM)

PRIŠLI, ODIŠLI, SPOLOČNE VYKROČILI

(11. 6. - 10. 9. 1991)

Srdečne vítame medzi nami najmladších kresťanov-katolíkov, ktorí v uvedenom období pribudli do našej farskej rodiny.

1. Jarmila Študencová, dcéra Viliama a Bronislavy, krst 15. 6.
2. Ľubica Brázdovičová, dcéra Ľubomíra a Milady, krst 22. 6.
3. Petra Kulišková, dcéra Petra a Ivety z Lošonca, krst 22. 6.
4. Jitka Špatová, dcéra Juraja a Jitky z Boleráza, krst 13. 7.
5. Tomáš Kočan, syn RNDr. Jozefa a MUDr. Dagmar, krst 21. 7.
6. Jozef Volner, syn Jozefa a Zuzany, krst 21. 7.
7. Lenka Indrišková, dcéra Milana a Jarmily, krst 21. 7.
8. Terézia Smoleková, dcéra Karín, krst 21. 7.
9. Kristína Škrabáková, dcéra Ľubomíra a Beaty, krst 21. 7.
10. Natália Branišová, dcéra Ľubomíra a Drahoslavy z Lošonca, krst 27. 7.
11. Ján Struhár, syn Jána a Dariny z Lošonca, krst 27. 7.
12. Roman Štibraný, syn Jaroslava a Ľudmily, krst 17. 8.
13. Martin Nidel, syn Petra a Dariny z Lošonca, krst 8. 9.
14. Lenka Buchancová, dcéra Ivana a Aleny z Lošonca, krst 8. 9.

DAJ, BOŽE ABY Z NICH VYRÁSTLI STATOČNÍ KRESŤANIA!

Z našich radov nám odišli na večnosť:

1. 15.6. Ignác Sitár, 53 r. pochovaný v Lošonci
2. 17.6. Cyrila Tanglmayerová, 88 r. Smolenice
3. 24.6. Emil Štibraný, 56 r. Smolenice
4. 27.6. Milan Brezík, 58 r. Smolenice
5. 1.7. Ján Štibraný, 86 r. Smolenice
6. 15.7. Cyril Sloboda, 93 r. Lošonec
7. 24.7. Petronella Horváthová, 75 r. Lošonec
8. 24.7. Jaroslav Šlambora, 53 r. Smolenice
9. 30.7. Františka Holičová, 82 r. Smolenice
10. 31.7. Jozef Janáček, 87 r. Smolenice
11. 2.8. Albína Chovancová, 69 r. Smolenice
12. 8.8. Zuzana Bublávková, 90 r. Smolenice
13. 9.8. Mária Indrichovičová, 70 r. Smolenice
14. Emília Počúchová, 79 r. Smolenice

MODLÍME SA A S VĎAKOU SPOMÍNAME!

Vernosť si sľúbili, sviatosť manželstva prijali:

- 22.6. Dušan Hlúch z Chtelnice a Jana Meďová
- 7.9. Dušan Tománek a Romana Fančovičová

PRAJEME OD PÁNA ŠŤASTNÝ ŽIVOT V LÁSKE,
SVORNOSTI A VERNOSTI!

Členom Spolku svätého Vojtecha

Upozorňujem členov SSV, že oznam v Katolíckych novinách č. 36 sa našich členov netýka. My máme členské na rok 1991 zaplatené. Nie je potrebné už v tomto roku platiť 50 Kčs. Ak však má niekto záujem stať sa novým členom, môže sa prihlásiť u jednatel'ov. Pre nových členov je zápisné 100 Kčs.

A. G.

SMOLENICKÝ POSOL - vydáva Rímskokatolícky úrad Smolenice. Vychádza štvrťročne, náklad 500 ks. NEPREDAJNÉ! Tlačí Chemolak Smolenice. REDAKČNÁ RADA: predseda Jozef BLAŽO, členovia Jozefína ADAMCOVÁ, Ing. Jaroslav HUSTÁK, Júlia RAKOVSKÁ, Daniela SLÁDEKOVÁ. Registračné číslo OKRESNÉHO ÚRADU V TRNAVE - práv. 1/On/91.